

- 5) Godtgørelsesreglerne i § 5 i samme Lov er irrationelle, forsaavidt de lader Forholdet mellem Ligningsprocenterne og endda — naar København er en af de 2 Kommuner — Forholdet imellem Skatteprocent og Ligningsprocent være afgørende for hvilken Godtgørelsesregel, der skal anvendes, idet Skatteprocenten eller Ligningsprocenten ikke er noget Udtryk for, hvad den enkelte Skatteyder betaler i Skat i Opholdskommunen. Det Rette vilde formentlig være i alle Tilfælde at beregne Godtgørelsen efter Paragrafens Reduktionsregel (Opholdsskat af paagældende Indtægt \div $\frac{1}{2}$ Erhvervsskat) alene med den Tilføjelse, at Godtgørelsen ikke kan overstige Erhvervsskattebeløbet, hvad der vil blive Tilfældet, naar det i Opholdskommunen paalignede Skattebeløb \div en Trediedel er højere end Erhvervsskatten. Derved vil man ogsaa komme udover Vanskelighederne ved Beregningen af Skatteprocenterne for Dyrtidsskattens Vedkommende.

Vil man som nu have 2 Regler, bør Sondringen ske ikke efter Forholdet mellem Ligningsprocenterne (Skatteprocenterne) men paa Grundlag af *Skattebeløbene*, saaledes at fuld Godtgørelse ydes, naar det den paagældende Indtægt i Opholdskommunen paalignede Skattebeløb formindsket med en Trediedel er lige saa stort eller højere end Erhvervsskatten, medens Reduktion sker, naar Skattebeløbet i Opholdskommunen er lavere.

Hvad angaar midlertidig Lov Nr. 189 af 1. April 1919 angaaende *Forskelskat* for Fraflyttere, formener Magistraten, at det ikke bør være afgørende for dens Anvendelse, om Ligningsprocenten i Tilflytningskommunen er lavere end i Fraflytningskommunen. Vægten bør lægges paa, om det i førstnævnte Kommune paalignede *Skattebeløb* er lavere, jfr. ovenfor med Hensyn til Godtgørelse for Erhvervsskat. Det turde være ganske irrationelt, at f. Eks. København med en Skatteprocent af 5,1 skal udelukkes fra at faa *Forskelskat* af en Person, der her er beskattet maaske med 8 pCt., fordi Ligningsprocenten i Tilflytningskommunen udgør 5,2 pCt. og altsaa er højere end Københavns Skatteprocent.

Det skyldes formentlig en Fejl, naar det i Lovens § 1, 3. Stk., er fastsat, at *Forskelskatten* i *alle Tilfælde* skal reduceres med den Del af den i Fraflytnings- eller andre Kommuner paalignede Erhvervsskat, der ikke er godtgjort af Tilflytningskommunen; naar det er i en anden Kommune end Fraflytningskommunen, at Erhvervsskat er paalignet, bør Reduktion kun ske med Differencen mellem Godtgørelserne i Fraflytnings- og Tilflytningskommunen, da Skatteyderen ellers vil blive stillet gunstigere, end om han var bleven boende i Fraflytningskommunen.

Endvidere skal Magistraten henstille, at Reglerne for Selskabers og Foreningers Ansættelse til Kommuneskat ændres ved den paatænkte midlertidige Lov saaledes, a) at Maksimum (3 pCt.) bortfalder eller sættes betydeligt op, eller at der indføres en stigende Skala i Lighed med, hvad der er sket for Statsskattens Vedkommende, b) at Fradrag for udenlandsk Virksomhed bortfalder ligeledes i Overensstemmelse med Vedtagelsen for Statsskatten. Man har altid ment, at Kommunal Beskatning af Aktieselskaber burde finde Sted, medens Beskatning til Staten har været omtvistet. Lempelser, som Staten ikke yder, bør derfor ikke indrømmes ved den kommunale Beskatning, c) Kredsen af de skattepligtige bør udvides i Lighed med, hvad der skete ved Statsskatteloven af 1912 til Kommanditselskaber, Partsrederier og forskellige Assuranceselskaber med pro rata Ansvar, d) Fordelelsesreglerne bør derhos ændres saaledes, at der gives større Spillerum for en konkret Bedømmelse, idet Lønningsreglen turde være altfor skematisk.

Sluttelig skal Magistraten, under Henvisning til det S. 49 under Punkt 1 i vedlagte Kommissionsbetænkning fremsatte Forslag, udtale Ønsket om Indførelsen af en Bestemmelse, som hjemler Ret til at lade Skatterestancer indeholdes i for tjent Løn eller i fremtidigt Arbejdsvederlag.

J. Jensen.

Holstein.